

פרשת יתרו

מקרא מסודר

הפטרת יתרו

מקרא מסודר

פרשת יתרו

פרשת יתרו

ביאת יתרו ועצתו

ברית סיני

דברי הברית

ביאת יי

עשרת הדברים

דבר אתה עמנו

כה תאמר לבני ישראל

הפטרת יתרו

שליחות ישעיה

מהר שלל חשבון

מיאוס מי השילוח

ביאת יתרו ועצתו

11	ביאת יתרו
13	עצת יתרו
19	בדית סיני

דברי הברית

21	מסע מרפידיים למדבר סיני
21	דברי הברית

ביאת יי

23	הנה אנכי בא אליך
24	ויהי ביום השלישי
25	וירד יי על ההר

עשרת הדברים

27	וידבר אלהים
27	אנכי יי
28	לא תשא
28	זכור את יום השבת
29	כבד את אביך ואת אמך
29	לא תרצח
29	לא תנאף
29	לא תגנב
30	לא תענה ברעך עד שקר
30	לא תחמד בית רעך
30	לא תחמד אשת רעך

דבר אתה עמנו**כה תאמר לבני ישראל**

33	לא תעשו אלהי כסף
33	דיני מזבח
35	הפטרת יתרו

שליחות ישעיה**מהר שלל חש בז**

43	כתיבה ועדים
43	סימן הבן מהר שלל חש בז

מיאוס מי השילוח

ביאת יתרו ועצתו

11	ביאת יתרו
11	וישמע יתרו
11	ויקח יתרו
11	ויבא יתרו
12	ויאמר יתרו אל משה
12	ויצא משה לקראת חותנו
12	ויספר משה ליתרו
12	ויחד יתרו
12	ויאמר יתרו
13	ויקח יתרו עולה וזבחים
13	עצת יתרו
13	ויהי ממחרת
	יתרו למשה:
13	מה אתה עושה
	משה ליתרו:
13	באים לדרוש אלהים
	יתרו למשה:
14	לא טוב הדבר
14	איני עושה
14	ואתה תחזה
15	ויעש משה
16	וישלח משה את חתנו

דברי הברית

21	מסע מרפידים למדבר סיני
21	דברי הברית
21	דברי יי למשה
21	משה לעם
22	ויענו העם
22	וישב משה דברי העם

ביאת יי

23	הנה אנכי בא אליך
	יי למשה:
23	אני בא אליך
23	משה אומר ליי את דברי העם

	יי למשה:
23	הכינם ליום השלישי
23	והגבלת
24	ויקדש משה את העם
24	משה לעם: היו נכונים
24	ויהי ביום השלישי
24	ויהי קולות
24	ויוצא משה את העם להר
25	הקול חזק
25	וירד יי על ההר
25	ויקרא יי למשה
25	יי למשה: רד העד בעם
25	משה ליי: לא יוכל העם לעלות
26	יי: לך רד
26	וירד משה ויאמר

עשרת הדברים

27	וידבר אלהים
27	אנכי יי
27	אנכי יי
27	לא יהיה לך
27	כי אנכי
28	לא תשא
28	כי לא ינקה
28	זכור את יום השבת
28	זכור לקדשו
28	ששת ימים תעבוד ויום השביעי שבת
28	הכל לא יעשו מלאכה
28	כי ששת ימים עשה
29	כבוד את אביך ואת אמך
29	למען יאריך ימך
29	לא תרצח
29	לא תנאף
29	לא תגנב
30	לא תענה ברעך עד שקר
30	לא תחמד בית רעך

דבר אתה עמנו

- 31 העם רואים קולות ויעמדו מרחוק
העם למשה:
- 31 דבר אתה עמנו
- 31 משה לעם: אל תיראו
- 31 ויעמד העם מרחוק ומשה נגש
-

כה תאמר לבני ישראל

- 33 לא תעשו אלהי כסף
יי למשה:
- 33 תאמר לישראל
- 33 אתם ראיתם
- 33 לא תעשון אלהי כסף וזהב
- 33 דיני מזבח
- 33 מזבח אדמה
- 33 ואם מזבח אבנים
- 33 ולא תעלה במעלות
-

שליחות ישעיה

מהר שלל חש בז

- 43 כתיבה ועדים
- 43 סימן הבן מהר שלל חש בז
-

מיאוס מי השילוח

ביאת יתרו ועצתו

פרשת יתרו
פרשה נב
(פתוחה)
סדר טו
פרק יח

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ

כַּהֵן מִדִּין

חֹתֵן מֹשֶׁה

אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים

לְמֹשֶׁה

וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ

כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה

אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה

אַחַר שְׁלוּחֶיהָ:

וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ

אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גִּרְשָׁם

כִּי אָמַר

גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיהָ:

וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר

כִּי-

אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי

וַיִּצְלַנִּי מִחֶרֶב פְּרָעָה:

וַיָּבֵא

יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה

וּבָנָיו

וְאִשְׁתּוֹ

ביאת יתרו
וישמע יתרו

מעשה אלהים

הוצאה מצרים

ויקח יתרו

צפורה

שני בניה

ויבא יתרו

אֶל-מֹשֶׁה

אֶל-הַמֶּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא חֲנֹה שֵׁם

הַר הָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה

אֲנִי חֲתַנְךָ יִתְרוֹ בֵּן אֵלֶיךָ

וְאִשְׁתְּךָ

וְשָׁנִי בְּנִיהַ עִמָּה:

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חֲתָנֹו

וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ

וַיִּשְׁק-לוֹ

וַיִּשְׂאֵלוּ אוֹשֶׁר-לַיְעֹהוּ לְשָׁלוֹם

וַיִּבְאֹר הָאֱהֹלָה:

וַיִּסְפַּר מֹשֶׁה לְחֲתָנֹו

אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לַפְּרַעֲהַ וּלְמִצְרַיִם

עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתֶם בְּדֶרֶךְ

וַיִּצְלַם יְהוָה:

וַיַּחַד יִתְרוֹ

עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ

בְּרוּךְ יְהוָה

אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲהַ

אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת-הָעַם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם:

למדבר

ויאמר יתרו אל משה

אני בא אליך

ואשתך

ושני בניה

ויצא משה לקראת
חותנו

ויספר משה ליתרו

מעשה ה

הצלת ה

ויחד יתרו

ויאמר יתרו

ברוך יי

ידעתי שגדול יי

עַתָּה יָדַעְתִּי

כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים

כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עָלֵיהֶם:

ויקח יתרו עולה
וזבחים

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה

עֹלָה

וּזְבָחִים

לָאֱלֹהִים

וַיָּבֵא

אֶהָרֹן

וְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאכֹל־לֶחֶם עִם־חֲתָן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

ויבא אהרן והזקנים
לאכל

עצת יתרו
ויהי ממחרת

וַיְהִי מִמָּחָרֹת

וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפֵּט אֶת־הָעָם

וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מִשְׁחַת מִן־הַבְּקָר עַד־הָעֵרֶב:

וישב משה לשפוט

וַיִּרְא חֲתָן מֹשֶׁה

וירא יתרו

אֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם

יתרו למשה:
מה אתה עושה

וַיֹּאמֶר

מַה־הַדְּבַר הַזֶּה

אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם

מִדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדָּד

וְכָל־הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִן־בְּקָר עַד־עֵרֶב:

משה ליתרו:
באים לדרוש אלהים

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֲתָנִי

כִּי־יִבֹא אֵלָיו הָעַם לִרְדֹּשׁ אֱלֹהִים:

כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלָיו

וְשִׁפְטֵתִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ

וְהוֹדֵעֲתִי

אֶת־חֲקֵי הָאֱלֹהִים

וְאֶת־תּוֹרֹתַי:

וַיֹּאמֶר חֲתָן מִשָּׁה אֵלָיו

לֹא־טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:

נָכַל תִּגְּל

גַּם־אַתָּה

גַּם־הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ

כִּי־כִבֵּד מִמֶּךָ הַדְּבַר

לֹא־תוֹכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדְּךָ:

עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי

אִיעֲצֶךָ

וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ

הִיָּה אַתָּה לְעַם מִוֶּלֶת הָאֱלֹהִים

וְהִבֵּאת אֶתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֱלֹהֵי־הָאֱלֹהִים:

וְהִזְהַרְתָּה אֹתָהֶם

אֶת־הַחֲקִים

וְאֶת־הַתּוֹרֹת

וְהוֹדֵעֵת לָהֶם

אֶת־הַדְּרֹךְ יִלְכּוּ בָּהּ

וְאֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן:

וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל־הָעַם

ושפטתי

והודעתי

יתרו למשה:
לא טוב הדבר

כבד ממך

איעצך

היה אתה לעם מול
האלהים

וזהרת

והודעת

ואתה תחזה

אֲנָשֵׁי-חַיִל

וְרָאוּ אֱלֹהִים

אֲנָשֵׁי אֻמָּת

שֶׁנָּאוּ בַצַּע

וְשָׁמַתְ עֲלֵהֶם

שָׂרֵי אֲלֹפִים

שָׂרֵי מֵאוֹת

שָׂרֵי חֲמִשִּׁים

וְשָׂרֵי עֶשְׂרֵת:

וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעַם בְּכָל-עֵת

וְהָיָה

כָּל-הַדָּבָר הַגָּדוֹל וַיָּבִיאוּ אֲלֵיךְ

וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן וְשִׁפְטוּ-הֶם

וְהִקְלָ מֵעֲלֵיךְ

וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ:

אִם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה תַעֲשֶׂה

וְצִוָּךְ אֱלֹהִים

וַיְכַלֵּת עִמָּד

וְגַם כָּל-הָעַם הַזֶּה עַל-מִקְמוֹ וַבָּא בְשָׁלוֹם:

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנָו

וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר:

וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנָשֵׁי-חַיִל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל

וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל-הָעַם

שָׂרֵי אֲלֹפִים

שָׂרֵי מֵאוֹת

שָׂרֵי חֲמִשִּׁים

ושמתם שרים

ושפטו

דבר גדול יביאו לך
והקטן ישפטו

אם תעשה כן יכלת
עמוד

וגם העם
ויעש משה

ויבחר משה

ויתנם ראשים

וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת:
וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת
אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה וּבִיָּאוֹן אֶל־מֹשֶׁה
וּכְלִי־הַדְּבָר הַקָּטָן וְשָׁפְטוּ הֵם:
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־חֲתָנּוֹ
וַיִּלְךְ לֹו אֶל־אֲרָצוֹ:

ושפטו את העם

וישלח משה את
חתנו

מתן תורה

שמות • פרשת יתרו • פרק יח

ברית סיני

שמות • פרשת יתרו • פרק יח

דברי הברית

מסע מרפידים
למדבר סיני

הזמן

המסע

מקום החניה

דברי הברית
דברי יי למשה

כה תאמר

כה תאמר

ראיתם מעשי

אם תשמרו בריתי

והייתם סגולה

וממלכת כהנים

משה לעם

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלוֹשִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר סִינַי:

וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים

וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי

וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר

וַיַּחֲזֶשֶׂם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר:

פרשה נג
(פתוחה)
פרק יט

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים

וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הַהָר לֵאמֹר

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים

וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הַהָר לֵאמֹר

כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב

וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל:

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם

וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְפֵי נְשָׁרִים

וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלַי:

וְעַתָּה

אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כְּרִיתִי

וְהָיִיתֶם לִי סֵגֻלָּה מִמְּלַחְמַיִם

כִּי-לִי מְלִיחָ אֶרֶץ:

וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלַכַת כְּהֻנִּים

וְגוֹי קָדוֹשׁ

סדר טז

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיָּבֵא מֹשֶׁה

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם
וַיֵּשֶׁם לִפְנֵיהֶם
אֶת כָּל־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה:
וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם וַיְחַדְּדוּ
וַיֹּאמְרוּ
כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:

וישם לפניהם את
דבריי

ויענו העם

אשר דבר יי נעשה

וישב משה דברי העם

ביאת יי

הנה אנכי בא
אליד
יי למושה:
אני בא אליך

שישמעו בדברי עמך

ויאמינו בכך

משה אומר ליי את
דברי העם

יי למושה:

הכינס ליום השלישי

ויאמר יהוה אל-משה

הנה אנכי בא אליך בעב הענן

בעבור ישמע העם בדברי עמך

וגם-בך ואמינו לעולם

ויגד משה את-דברי העם אל-יהוה:

ויאמר יהוה אל-משה

לך אל-העם

וקדשתם היום ומחר

וכבסו שמלתם:

והיו נכנים ליום השלישי

כיון השלישי

ורד יהוה לעיני כל-העם על-הר סיני:

והגבלת את-העם סביב

לאמר

השמרו לכם

עלות בהר

ונגע בקצהו

כל-הנגע בהר

מות יומת:

לא-תגע בו יד

כיון-סקול וסקל

והגבלת

השמרו מעלות ונגוע
בהר

עונש הנוגע

עונש כל מגע יד

אִו־יִרְהַ וַיִּרְהַ
אִס־בְּהִמָּה
אִס־אִישׁ
לֹא יִחַיֶּה
בְּמִשְׁךְ הַיִּבֵּל
הִמָּה יַעֲלוּ בְּהָר:

וַיִּרְדַּ מֹשֶׁה מִן־הַהָר אֶל־הָעָם
וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם
וַיַּכְבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:

וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם
הָיוּ נִבְנִים לְשִׁלֻּשֵׁת יָמִים
אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אֱשֵׁה:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהֵיט הַבְּקָר
וַיְהִי
קִלַּת וּבְרָקִים
וַעֲנַן כְּבֹד עַל־הָהָר
וַקֵּל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד
וַיִּחַרְדוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה:
וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם
לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה
וַיִּתְנַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר:

במשך היובל יעלו

ויקדש משה את העם

משה לעם: היו נכונים

אל תגשו לאשה

ויהי ביום השלישי
ויהי קולות

ויחרד העם

ויוצא משה את העם
להר

וההר עשן

וְהָרַ סִינִי עֶשֶׂן כָּלוֹ
מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ
וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֵשֶׂן הַכִּבְשָׁן
וַיִּחַרְרַר כָּל-הָהָר מְאֹד:

ויחרר ההר
הקול חזק

וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד
מִשֵּׁה יִדְבֵר
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל:

וירד יי על ההר

וַיֵּרַד יְהוָה
עַל-הָרַ סִינִי
אֶל-רֹאשׁ הָהָר

ויקרא יי למשה

וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה
אֶל-רֹאשׁ הָהָר
וַיַּעַל מֹשֶׁה:

יי למשה: רד העד
בעם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

רַד הָעֵד בְּעַם

פֶּן-יִהְרָסוּ אֶל-יְהוָה לְרֵאוֹת

וְנִפְלַ מִמֶּנּוּ רָב:

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנֹּגְשִׁים אֶל-יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ

פֶּן-יִפְרֹץ בְּהֶם יְהוָה:

משה ליי: לא יוכל
העם לעלות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה

לֹא-יִוְכַל הָעַם לָעֲלֹת אֶל-הָרַ סִינִי

כִּי-אֲתֵּה הָעֵדֶתָה בְּנֹ

לֵאמֹר

הַגִּבַּל אֶת־הַחֹר וְקדַשְׁתֶּנּוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה

לְךָ־יֵרֵד

וְעָלִיתָ

אֵתָהּ

וַיֹּאמֶר עַמִּיד

וְהַכְּהֵנִים וְהָעַם

אֶל־יְהוָה לְעֹלֹת אֶל־יְהוָה

פֶּן־יִכְרַז־בָּם:

וַיֵּרֵד מֹשֶׁה אֶל־הָעַם

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

י: לך רד

אתה ואהרן תעלו

הכהנים והעם לא יעלו

וירד משה ויאמר

עשרת הדברים

וידבר אלהים

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לְאָמֹר:

פרשה נד
(סתומה)
פרק כ

אנכי יי
אנכי יי

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

פרשה נה
(סתומה)

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים:

לא יהיה לך
אלהים אחרים
לא תעשה לך פסל

לֹא יִהְיֶה-לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עִלַּי:

לֹא-תַעֲשֶׂה-לְךָ פֶסֶל |

וְכָל-תְּמוּנָה

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִפֶּעַל

וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת

וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם | מִתַּחַת לָאָרֶץ:

לא תשתחוה להם
ולא תעבדם
כי אנכי

לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם

וְלֹא תַעֲבֹדֵם

כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֵל קָנָא

פֶּקֶד עֵינַי אֶת-עַל-בְּנֵי

עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים

לְשֹׁנָא:

וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלֶּיךָ

לְאַהֲבִי

אל קנא
פקד עון על שלשים
ועל רבעים

ועושה חסד לאלפים

וּלְשִׁמְרוּ מִצְוֹתַי:

לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא

פרשה נז
(סתומה)

כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה

אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא:

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

פרשה נז
(פתוחה)

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתְּךָ:

וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי

שַׁבַּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלֶאכֶה

אֶתָּה |

וּבִנְךָ וּבִתְּךָ

עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ

וּבַהֶמְלֶכֶת

וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ:

כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה

אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ

לא תשא

כי לא ינקה

זכור את יום

השבת

זכור לקדשו

ששת ימים תעבוד

ויום השביעי שבת

הכל לא יעשו מלאכה

ביתך

עבדך

בהמתך

גרך

כי ששת ימים עשה

אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עַל־כֵּן
בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

על כן ברך את השבת

כבד את אביך
ואת אמך
למען יאריכון ימך

כְּבֹד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ

פרשה נח
(סתומה)

לְמַעַן יֵאָרְכוּן יָמֶיךָ עַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

לא תרצח

לֹא תִרְצַח:

פרשה נט
(סתומה)

לא תנאף

לֹא תִנְאַף:

פרשה ס
(סתומה)

לא תגנב

לֹא תִגְנֹב:

פרשה סא
(סתומה)

לֹא־תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שִׁקָּר:

פרשה סב
(סתומה)

לֹא תַחֲמַד בֵּית רַעֲךָ

פרשה סג
(סתומה)

לֹא־תַחֲמַד אִשֶּׁת רַעֲךָ

פרשה סד
(סתומה)

וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ

וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ

וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֲךָ:

לא תענה ברעך
עד שקר

לא תחמד בית
רעך

לא תחמד אשת
רעך

ועבדך

ובהמתיו

וכל

דבר אתה עמנו

העם רואים קולות
ויעמדו מרחוק

קולות

עשן

וינעו

ויעמדו מרחוק
העם למושה:
דבר אתה עמנו

ולא אלהים פן נמות
מושה לעם: אל תיראו

ויעמד העם מרחוק
ומשה נגש

פרשה סה
(פתחה)

וְכָל־הָעָם רֹאִים

אֶת־הַקּוֹלֹת

וְאֶת־הַלַּפִּידִם

וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר

וְאֶת־הַהָר עֹשֵׂן

וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ

וַיַּעֲמֻדוּ מֵרָחֵק:

וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה

דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה

וְאֶל־יִרְבֹּב עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם

אֶל־תִּירְאוּ

כִּי לִבְעֹבֹר נִסּוּת אֶתְכֶם בָּא אֱלֹהִים

וּבְעֹבֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ:

וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק

וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים:

שמות • פרשת יתרו • פרק ב

כה תאמר לבני ישראל

ויאמר יהוה אל-משה

פרשה 10
(סתומה)

כה תאמר אל-בני ישראל

אתם ראיתם בי מן-השמים דברתי עמכם:

לא תעשון אתי אלהי כסף

ואלהי זהב לא תעשו לכם:

מזבח ארמה תעשה-לי

וזבחת עליו

את-עלתודך ואת-שלימך

את-צאנך ואת-בקרך

בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי

אבוא אליך וברכתך:

ואם-מזבח אבנים תעשה-לי

לא-תבנה אתהן גזית

כי חרבך הנפת עליה ותחללה:

ולא-תעלה במעלת על-מזבחי

אשר לא-תגלה ערותך עליו:

לא תעשו אלהי
כסף
יי למושה:
תאמר לישראל

אתם ראיתם

לא תעשון אלהי כסף
וזהב

דיני מזבח
מזבח ארמה

ואם מזבח אבנים

לא גזית

ולא תעלה במעלות

שמות • פרשת יתרו • פרק כ

הפטרת יתרו

שמות • פרשת יתרו • פרק כ

שליחות ישעיה

ישעיה פרק ו
פרשה כב (פתוחה)
התחלת ההפטרה

בשנת־מות המלך עזיהו
וּאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנֹשֵׂא
וְשׁוּלְוֵי מַלְאִים אֶת־הַהִיכָל:
שָׂרְפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ
שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד
בְּשֵׁתִים | וְכֶסֶה פָּנָיו
וּבְשֵׁתִים וְכֶסֶה רַגְלָיו
וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹפֵף:
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וַיִּנְעוּ אַמּוֹת הַסָּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא
וְהַבַּיִת יִמְלֵא עֹשָׁן:

וְאָמַר

אֲוִי־לִי כִי־נִרְמִיתִי
כִּי אִישׁ טָמֵא־שִׁפְתָיִם אָנֹכִי
וּבְתוֹךְ עַם־טָמֵא שִׁפְתָיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב
כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי:

וַיַּעַף אֵלָיו אֶחָד מִן־הַשָּׂרְפִים וּבִיָּדוֹ רִצְפָה
בְּמַלְקוּחִים לָקַח מֵעַל הַמְּזֻבָּח:

וַיַּגַע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר

הֲנִינֶה נִגַע זֶה עַל-שִׁפְתֵיךָ

וְסֵר עֲוֹנְךָ וְחָטְאתָ תִכָּפֵר:

וַאֲשַׁמֵּעַ אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר

אֶת-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִלְדֶּ-לָנוּ

וַאֲמַר

הֲנִנִי שְׁלַחְנִי:

וַיֹּאמֶר

לךְ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַזֶּה

שָׁמְעוּ שְׁמוּעַ וְאֵל-תִּבְנִינּוּ

הַשָּׁמַן לִבְ-הַעַם הַזֶּה וְאֲזַנְיוֹ הַכֶּבֶד

פְּנֵי-יִרְאָה בְּעֵינָיו וּבְאֲזַנְיוֹ וְשָׁמַע

וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשָׁב וּרְפָא לוֹ:

וְרֵאָו רֵאָו וְאֵל-תִּדְרֵעוּ:

וְעֵינָיו הִשָּׁע

וַאֲמַר

עַד-מָתַי אֲדֹנָי

וַיֹּאמֶר

עַד אֲשֶׁר אִם-שָׂאוּ עֵרִים מֵאִין יוֹשֵׁב

וְהָאָרְמָה תִּשָּׂאָה שְׁמָמָה:

וְרַחֵק יִהְיֶה אֶת-הָאָרֶם

וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיזָה

כִּי אֵלֶּה וְכִי אֵלֶּה אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָת

מִצְבַּת בָּס

וּבְתוֹם מֵאִין אָדָם

וְרִבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

וְשָׁבָה וְהִיתָה לְבָעַר

זָרַע קָדָשׁ מִצְבַּתָּה:

סיום ההפטרה לספרדים

T
פרשה כג (פתוחה)

וְיְהִי בַיּוֹם אֲחֻז בְּיָדֵיכֶם בְּעֶזְרֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה
עַל־הָרֶצֶף מֶלֶךְ־אֲרָם
וּפָקַח בְּזֶרְמְלִיחָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַיְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עֲלֶיהָ
וְלֹא יָכַל לְהַלְחֵם עֲלֶיהָ:

וַיִּגְדַּל לְבַיִת דָּוִד לְאֹמֶר
נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרַיִם
כְּנֻעַ עֲצֵי־יַעַר מִפְּנֵי־רוּחַ:
וַיִּנְעוּ לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ

פרשה כד (סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
צִיא־נָא לְקִרְאֵת אֲחֻז
אֵתָהּ וְשָׂאֵר יִשׁוּב בְּנֶדֶךְ
אֶל־קִצֵּה תַעֲלֵת הַבְּרִכָּה הָעֲלִיּוֹנָה
אֶל־מַסְלַת שְׂדֵה כּוּבֵס:
וְאִמְרַת אֱלֹהֵי

הַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁקֵט
אֶל־תִּירָא
מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאִוִּידִים הַעֲשָׂנִים הָאֵלֶּה
בְּחִיר־אֶף רֶצֶף וְאֲרָם
וַעַן כִּי־יַעֲזֹב עֲלֶיךָ אֲרָם רַעַה
לְאֹמֶר:
וְנִגְמַקְעָנָה אֵלֵינוּ
נַעֲלָה בִיהוּדָה וּמְקִי־צָנָה

וּנְמַלִּיד מִלֶּדֶת תּוֹכָהּ

אֶת בְּנוֹת בְּאֵל:

מכאן מדלגים האשכנזים
(פרשה כה (פתוחה)

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

לֹא תִקּוּם וְלֹא תִהְיֶה:

כִּי רֹאשׁ אָרֶם דְּמִשְׁק וְרֹאשׁ דְּמִשְׁק רִצּוֹן

וּבַעֲוֹד שֵׁשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה יַחַת אֶפְרַיִם מֵעַם:

וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בְּנוֹרְמַלְיָהוּ

אִם לֹא תִאָּמְנוּ כִּי לֹא תִאָּמְנוּ:

כו (פתוחה)

וַיֹּסֶף יְהוָה דְּבַר אֶל-אֲחִיזַל לֵאמֹר:

מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

שְׂאֵל-לְךָ אוֹת

אוֹ הַגְּבֵהָ לְמַעַלָּה:

הַעֲמֵק שְׂאֵלָה

וַיֹּאמֶר אֲחִיזַל

וְלֹא-אֲנִסָּה אֶת-יְהוָה:

לֹא-אֲשָׂאֵל

וַיֹּאמֶר

שְׁמַעוּ-נָא בַּיַּת דְּוָד

כִּי תֵלְאוּ גַם אֶת-אֱלֹהֵי:

הַמַּעֲט מִכֶּם הֲלֹאוֹת אֲנָשִׁים

לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לְכֶם אוֹת

הַנֵּה הַעֲלֵמָה הָרָה וְיִלְדֵת בֵּן וְקִרְאת שְׁמוֹ

עַמְנוּ אֵל:

חֲמָאָה וְדָבַשׁ יֶאֱכַל לְדַעְתּוֹ מֵאוֹס בְּרַע וּבְחֹזֶר בְּטוֹב:

כִּי בָטְרָם יָדַע הַמֶּעַר מֵאֵם בְּרַע וּבָחַר בְּטוֹב

תַּעֲזֹב הָאֲרָמָה אֲשֶׁר אֲתָה קִיץ מִפְּנֵי שְׁנֵי

מַלְכֵיהָ:

וּבֹיֵא יְהוָה עֲלֶיךָ

וְעַל-עַמֶּךָ

וְעַל-בֵּית אֲבִיךָ

וּמִיִּם אֲשֶׁר לֹא-בָאוּ

לְמִיּוֹם סוּר-אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה

אֵת מֶלֶךְ אַשּׁוּר:

כז (פתוחה)

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא

יִשְׂרָק יְהוָה

לְזַנוֹב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יַאֲרִי מִצְרַיִם וּלְדַבּוּרָה אֲשֶׁר בְּאַרְץ

אַשּׁוּר:

וּבָאוּ וְנָחוּ כָלֵם

בְּנַחְלֵי הַבְּתוּת וּבְנִקְיֵי הַסְּלָעִים

וּבְכָל הַנְּעֻצֹצִים וּבְכָל הַנְּהַלְלִים:

בַּיּוֹם הַהוּא

וְגִלַּח אֲרָנִי בְּתַעַר הַשְּׂכִיחָה בְּעַבְרֵי נֶהַר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר

אֶת-הָרֵאשׁ וְשַׁעַר הַרְגָלִים וְגַם אֶת-הַזִּקֵּן תִּסְפֶּה:

כח (פתוחה)

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא

יַחֲיֶה-אִישׁ עֲגֹלַת בָּקָר וְשֵׁתִי-צֶאֱן:

וְהָיָה מִרְבַּע עֲשׂוֹת חֶלֶב וְאֵכָל חֲמֵאָה
כִּי־חֲמֵאָה וּדְבִשׁ יֵאָכֵל כָּל־הַנּוֹתֵר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

כט (סתומה)

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
יְהִי־הוּא כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שֵׁם אֱלֹהֵי גִבּוֹן בְּאֶלֶף כֶּסֶף
לְשִׁמּוֹר וְלִשְׂוִית יִהְיֶה: בְּחֲצִים וּבְקִשָׁת יָבֹוא שְׂמֵה כִּי־
שְׂמִיר וְשִׂית תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ:
וְכָל הַהָרִים אֲשֶׁר בַּמִּעַדֵּר יַעֲדִרוּן לֹא־תָבֹוא שְׂמֵה
וְרֵאת שְׂמִיר וְשִׂית
וְהָיָה לְמִשְׁלַח שׁוֹר וְלְמַרְמֵס שֶׁה:

מהר שלל חש בז

כתיבה ועדים

ל (פתוחה)

n

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
קַח-לֶךָ גִּלְיוֹן גְּדוּל
וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֲנֹשׁ
לְמַהֵר שְׁלַל חֹשׁ בּוֹ:

וְאָעִירָה לִּי עֵדִים נְאֻמִּים
אֶת אֹרֶיךָ הַכֹּהֵן
וְאֶת-זִכְרֵיהֶוּ בֶן וּבְרִכְיָהוּ:

סימן הבן מהר שלל חש בו

וְאֶקְרַב אֶל-הַנְּבִיאָה
וְתַהַר וְתִלַּד בֶּן

לא (סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
קְרֵא שְׁמוֹ
מַהֵר שְׁלַל חֹשׁ בּוֹ:
כִּי בְטָרְם יֵדַע הַזֶּעַר קְרֵא אָבִי וְאִמִּי
יִשָּׂא | אֶת-חֵיִל דְּפִשֶׁק וְאֶת שְׁלַל שְׁמִדוֹן לְפָנַי מֶלֶךְ

שמות • פרשת יתרו • פרק כ

אָשׁוּר:

מיאוס מי השילוח

לב (סתומה)

וַיִּסַּף יְהוָה דְּבַר אֱלֹהֵי עוֹד לֵאמֹר:
וְעַן כִּי מֵאֵס הָעַם הַזֶּה אֶת מִי הַשְּׁלַח הַהֲלֹכִים לְאֵט
וּמִשׁוֹשׁ אֶת־רִצְוֹן וּבֶן־רַמְלִיהוּ:
וְלִכֵּן הִנֵּה אֲדַנִּי מַעְלָה עֲלֵיהֶם
אֶת־מִי הַנִּהַר הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת־כָּל־
כְּבוֹדוֹ
וְעָלָה עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו:
וְחָלַף בִּיהוּדָה שֹׁטֵף וְעָבַר עַד־צֹנָאֵר וְגִיעַ
וְהָיָה מְטוֹת כְּנָפָיו מְלֵא רַחֲב־אֲרָצָה עַמְּנוּ אֵל:

לג (סתומה)

רְעוּ עַמִּים וְחַתּוּ וְהֶאֱזִינוּ כָּל מְרַחֲקֵי־אֲרָץ
הַתְּאֲזִירוּ וְחַתּוּ הַתְּאֲזִירוּ וְחַתּוּ:
עֲצוּ עֵצָה וְתַפְּרֵר דְּבַר דָּבָר וְלֹא יִקּוּם כִּי עַמְּנוּ אֵל:

לד (סתומה)

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי כְּחֹזֶקֶת הַיָּד
וַיִּסְרְנֵי מַלְכֵת בְּדֶרֶךְ הָעַם־הַזֶּה לֵאמֹר:
לֹא־תֵאמְרוּן קֶשֶׁר לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמֵר הָעַם הַזֶּה קֶשֶׁר
וְאֶת־מִזְרָאוֹ לֹא־תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ:
אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲתוּ תִקְדְּשׁוּ
וְהוּא מִזְרָאֲכֶם וְהוּא מַעֲרָצְכֶם:
וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וְלֵאבֶן נֶגֶף וְלִצֹּר מְכֻשׁוֹל לְשֵׁנֵי בְתוּ

יִשְׂרָאֵל

לֶפֶחַ וּלְמִזְבֵּחַ לְיוֹשֵׁב וְרוֹשְׁלַיִם:
וּבְשָׁלוֹ בָּם רַבִּים וְנִפְלְאוּ וְנִשְׁבְּרוּ וְנִקְשְׁוּ וְנִלְכְּדוּ:

לה (פתוחה)

צֹר תְּעוּדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדֵי:
וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבְּיַת יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי-לוֹ:
הִנֵּה אֲנִכִּי וְהַזְלִירִים אֲשֶׁר נִתַּן-לִי יְהוָה
לְאַתּוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל
מֵעַם יְהוָה צְבֹאֹת הַשָּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן:

לו (סתומה)

וְכִי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם
הֲרִשׁוּ אֶל-הָאֲבוֹת וְאֶל-הַיְדֻעֵנִים הַמְּצַפְצָפִים וְהַמְּהַגִּים
הַלֹּא-עַם אֱלֹ-אֱלֹהֵיו יִרְדֹּשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל-הַמֵּתִים:
לְתוֹרָה וּלְתְּעוּדָה
אִם-לֹא יֹאמְרוּ כְּדַבַּר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין-לוֹ שֹׁחַר:
וְעֵבֶר בַּה נִקְשָׁה וְרַעֲב
וְהָיָה כִּי-יִרְעֵב וְהִתְקַצֵּף
וְקָלַל בְּמַלְכוֹ וּבְאֱלֹהָיו וּפְנָה לְמַעַלְהָ:
וְאֶל-אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֻׁכָה
מְעוּף צֹקָה וְאַפְלָה מְנַדָּח:
כִּי לֹא מוּעֵף לְאִשֶׁר מוּצֵק לָהּ
כַּעַת הַרְאֵשׁוֹן הַקָּל אֶרְצָה זְבֻלוֹן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי
וְהָאֲחֵרוֹן הַכְּבוֹד דָּרָךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹזִים:

ט

הַעַם הַהֲלֹכִים בְּחֹשֶׁךְ רָאוּ אֹר גָּדוֹל וְשָׁבוּ בְּאֶרֶץ צִלְמוֹת
אֹר נִגָּה עֲלֵיהֶם:

הַרְבִּית הַגּוֹי לוֹ הַגְּדֵלֶת הַשְּׂמֵחָה
שְׂמֵחוּ לַפְּנִיךָ כְּשִׂמְחַת בְּקִצִּיר כַּאֲשֶׁר יִגְלוּ בְּחֻלְקֵם
שָׁלֵל:

כִּי אֶת־עַל סָבְלוּ וְאֵת מִטָּה שִׁכְמוּ שְׁבֹט הַנִּגְשׁ בּוֹ
הַחֲתַת כְּיוֹם מְדִיָּן:

כִּי כָל־סֹאזֵן סֹאן בְּרַעַשׁ וְשִׁמְלָה מְגוֹלְלָה בְּדַמִּים
וְהִיְתָה לְשֹׁרֶפֶה מֵאֲכֵלֶת אֵשׁ:

עד כאן מדליגים האשכנזים

כִּי־יִלְד וְיִלְד־לָנוּ בֶן נִתַּן־לָנוּ
וְתָהוּ הַמְשֵׁרָה עַל־שִׁכְמוֹ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
פְּלֵא יוֹעִיָן
אֵל גְּבוּר
אֲבִי־עַד
שְׂרֵי־שְׁלוֹם:

לְמַרְבֵּה הַמִּשְׁרָה וְלִשְׁלוֹם אֵין-קֶץ
עַל-כִּסֵּא דָּוִד וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ
לְהַכִּיז אֶתְּהָ וְלִסְעָדָהּ
בְּמִשְׁפַּט וּבְצַדִּיקָה
מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם

קְנֵאת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת:

סיום הפטרה לאשכנזים

